

STUDENTSKÁ PÍROVÁ LAŠTOVÁ

zpravodaj z Waldorfské ZŠ a MŠ
Wlašovka Karlovy Vary o.p.s. po hledem
studenta

Co nás čeká v nejbližší době?

Svatojánská zahradní slavnost letos vychází na 30. 6. a ráda bych vám předala mé zážitky z minulých let.

Je to krásná předprázdninová slavnost, na které nás čeká spousta jedinečných zážitků.

Celou slavností nás doprovází svatojánský ohniček, u kterého se dějí velké věci: pan učitel vítá nové prvňáčky a každý nový prvňáček přispěje polinkem k plamínce svatojánského ohýnku, slavnostně se nad ním vaří čaj z devatera bylin a přitom se můžeme dozvědět spoustu zajímavostí o léčivých bylinách, které kolem nás rostou. Pak hrdinové svatojánský ohň pleskají, aby si upevnili své zdraví.

Toto vydání Studentské Papírové wlaštovky vzniklo proto, aby se znova oživil příběh, který začal v roce 2012 a vždy přinášel lidem informace a zprávy o tom, co se v naší škole děje, co se plánuje a z čeho se radujeme. Otevíráme noviny, které jsou společným dílem wlašiových dětí i dospělých.

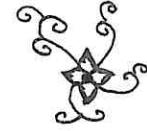
Přejí všem hezké čtení
Ema Mertová, žákyně 8. třídy

Můžeme se také těšit na pletení věnečků z lučního kvítí, kterými se děvčata zdobí. Kluci si obvykle mohou vyzkoušet, jak se kosí tráva kosou. Po celou dobu si můžeme pochutnávat na občerstvení, které připravují děti se svými rodiči. Však se přijďte sami také potěšit a užít si ve Wlaštovce kouzelné odpoledne.

Výte, jaké další skvělé slavnosti vás u nás čekají?

- Svatováclavská benefice
- Michaelská slavnost
- Martinská slavnost
- Adventní spirála

- Vánoční jarmark a Vánoční divadlo
- Tři králové
- Masopust
- Vynášení Mořeny
- Staročecká Olympiáda
- Středověká slavnost
- Slavnostní obhajoby ročníkových prací žáků osmých tříd
- Svatojánská slavnost
- Měsíční slavnost

Co je to ročníková práce?

Dlouhodobý úkol dostávají děti v osmém třídě a několik měsíců pracují na tématu, které si každý sám za sebe vybere.

A potom pátrá, hledá, sleduje, pracuje a píše.

Každý má svého garantu a vybere si konzultanta, kterí mu s prací pomáhají. Záverem je veřejná obhajoba ročníkových prací, kde se slavnostně představují jednotlivá díla.

Každý osmák si na začátku vybere své téma, které je mu blízké a tak jsme se v minulých letech mohli setkat s opravdu pestrobarevnými nápady – výroba motorové tříkolky, pohádková knížka pro sourozence, kniha cukrářských receptů, tanecní vystoupení, malování obrazu, šití šatů, foukání skla a mnohé další. Každý tak probádá svou oblast a to nejdůležitější sdělí řem, kteří přijdu.

Je krásné na kolika tématech se pracovat, však přijde sami tu krásnou atmosféru zažít, podpořit nás a zároveň se obohatit.

Středověká slavnost

Tři Králové

Jak přišli naši učitelé do Wlaštovy...

Všechny zakladatele čekala spousta práce – náhledy ve waldorfských školách v ČR i v Německu, návštěvy v Asociaci waldorfských škol, vymyslet název a logo pro školu, najít školní budovu, oslovit učitele, zorientovat se v legislativě, oslovovat sponzory a mnoho dalšího. Velkou pomocí byl vlivný přistup Magistrátu města Karlovy Vary, který pomohl najít budovu, poskytl část financí a celkově podporil příchod waldorfské pedagogiky do našeho kraje. A díky všem témtoto lidem a všem příznivcům okolnostem se povídlo 1. září 2012 otevřít 1. první třídu naší Wlaštovy.

V průběhu let se povedlo opečovat i malé děti – bylo otevřeno mateřské centrum Pohádka pro Wlaštovkou v Karlínových Varech-Drahovických a mateřskou školku v kouzelné vile v Karlínových Varech-Tuňnicích v ulici U Podjezdu. Doufám, že se spiní to, co si zakladatelé přál: přijmout děti v úctě, vychovat v lásku a pak propustit ve svobodě.

Jak přišli naši učitelé do Wlaštovy...

Jak to všechno s Wlaštovkou začalo...

Myšlenka založit Waldorfskou školu v Karlínových Varech vznikla již v roce 2009 ve waldorfské mateřské školce, ve třídě Dáši Kuncové, kde se při slavnostech setkávali rodiče–budoucí zakladatelé naší školy. Byli tak nadšeni přistupem k dětem, tradicím a péčí, že chtěli a přáli si, aby jejich děti a děti dalších rodiců pokračovaly tímto směrem i na základní škole.

Rodiče a podporovatelé této myšlenky se začali setkávat a z pohádkové představy se začala stavat skutečnost. 2. 11. 2010 založili občanské sdružení Spolek pro založení waldorfské školy Wlaštovka.

Jan Strejcovský – 1. třída

říká: „Mám to obrovské štěstí, že jsem jedním z těch, kteří stáli u samotného vzniku Wlaštovky.“ Je jedním z rodiců, jehož děti navštěvovaly waldorfskou třídu ve školce, třídu, kde působila Dáša Kuncová. Díky ní a díky její práci s dětmi se poprvé v životě potkal nejen s waldorfskými panenkami a skřítky, ale i se slavnostmi, ale zejména s rodiči. S rodiči, kterým se úplně nelíbila myšlenka, že by jejich děti musely opustit waldorfský proud vzdělávání, ve kterém se jim ve školce tak krásně žilo. A tato společná neodbytná myšlenka už byl vlastní ten první impuls k založení Wlaštovky. Cesta od téhle myšlenky k otevření školních dveří prvním vlaštovčím prvňáčkům trvala asi dva roky.

V podstatě byla hodně krátká a prošel ji společně s dalšími zakladateli od úplných začátků.

Vzpomíná na první zápis, na těch „sedm statečných“, kteří přišli k zápisu (i když prvních prvňáčků bylo 1. září 2012 nakonec devět, protože ještě přes prázdniny přiletly dvě další vlaštovčíky...).

Na začátku každý ze zakladatelů do Wlaštovky přinášel své zkušenosti a dovednosti ze svých profesí. Pan ředitel a učitel v jedné osobě přinášel zkušenosti bývalého ředitele kulturního domu v Sokolově. A tak nějak vyplynulo, že nakonec, po různých peripetích, dosedl na židli ředitel. V době, kdy se Wlaštovka rodila, provozoval v K. Varech vegetariánské občerstvení KUS-KUS. V posledních měsících před otevřením školy vstával ve dvě hodiny ráno, jel do KUS-KUS uvařit a v osm hodin už byl ve škole. Po nějakém čase zjistil, že se to takhle nedá dlouho vydržet a začal se napino věnovat jen škole. Cituje jeho slova: „Bylo to jedno z mých dobrých životních rozhodnutí a přineslo mi do života spoustu krásných chvílí. A věřím tomu, že Wlaštovka přináší

... a v červnu 2021

první žáci Wlaštovky v září 2012

Nikolas Vítěk Petr - 6. třída
Před 11-ti lety učil ve Waldorfské škole v Písku.

V té době ho oslovala ho Anežka Janáčová - podporovatelka waldorfských škol, že v K. Varech vzniká nová škola a hledá uvádějícího učitele. Nikolas Vítěk se sekal se zakladateli a hned bylo jasné, že první učitel nové školy bude on. Působí ve Wlaštovce od prvopočátku a vždy bude naším prvním učitelem první třídy.

Miroslav Rubáš - 7. třída
Pracoval jako asistent pro postižené děti a po třech letech se náhodou podíval k nám do školy, protože ho zajímalo, jak to u nás chodí. Tak moc se mu u nás líbilo, že už v ní zůstal a stal se učitelem. Dopravází své děti od 1. třídy.

Ivana Pečimúthová - 8. třída
Její syn Ondra chodil do waldorfské mateřské školy v Karlových Varech, v tu dobu ještě naše škola nebyla, a tak Ondra navštěvoval klasickou základní školu. Uplynul nějaký čas, když náhodou zjistila, že se bude v našem městě konat přednáška na téma waldorfského vzdělávání. Šla si povídání vyslechnout, poznala se se zakladateli a hned se rozhodla, že v této, pro ni dlouho očekávané škole, chce učit. Stala se jedním ze zakladatele, poté družinářkou, a pak neváhala ani věřinu a postila se do třídnictví.

Barbora Finkousová - 4. třída
Do školy přicházela jako zaměnice na pozici asistenta. V té době se zároveň hledal také třídní učitel do 4. třídy. S odvahou sobě vlastní se pro třídnictví rozhodla.

Iva Novotná - 5. třída
Její synovec chodil k nám do školy a zrovna se v tu dobu hledal asistent. Rozhodla se, že půjde na pohovor, co kdyby náhodou že? A tak se na tři roky stala asistentkou. Třída, ve které asistovala, již vyletěla z hnízda, a tak s odhodláním převzala třídnictví jiné třídy, kterou dodnes provádí.

spoustu krásných chvil do života spoustě dalších, ať malých či velkých, lidí."

Michaela Řimnáčová - 2. třída

Než přišla do Wlaštovky, měla obchůdek se zdravou výživou, tato práce jí spousta let bayila, ale už ji nenaplnovala. V té době začal do Wlaštovky chodit její syn Matěj a tento směr jí přišel smysluplný a tak se rozhodla, že chce ve škole pracovat a tím přispět ke skvělé myšlence. Začala pracovat v družině a po dvou letech, s velkou radostí a chutí, přijala učitelské místo.

Eva Šolcová - 3. třída

Pracovala ve školce a občas navštívila workshopy pořádané ve Wlaštovce. Pak přišel v jejím osobním životě zážitek - křtiny. Právě v té době se rozhodla změnit místo svého působení a srdce jí přivedlo do Wlaštovky, kde začala hned učit.

Jitka Niederlová - 9. třída

Její synovec chodil k nám do školy a zrovna se v tu dobu hledal asistent. Rozhodla se, že půjde na pohovor, co kdyby náhodou že? A tak se na tři roky stala asistentkou. Třída, ve které asistovala, již vyletěla z hnízda, a tak s odhodláním převzala třídnictví jiné třídy, kterou dodnes provádí.

Nejdříve angličtinu a poté se stala třídní učitelkou.

Nikolas Vítěk Petr - 6. třída
Před 11-ti lety učil ve Waldorfské škole v Písku.

V té době ho oslovala ho Anežka Janáčová - podporovatelka waldorfských škol, že v K. Varech vzniká nová škola a hledá uvádějícího učitele. Nikolas Vítěk se sekal se zakladateli a hned bylo jasné, že první učitel nové školy bude on. Působí ve Wlaštovce od prvopočátku a vždy bude naším prvním učitelem první třídy.

Náš první devátáci odpovídají na otázky...

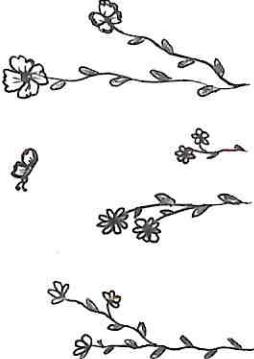
Ještě před tím, než z naší školy vyletí naši první absolventi, jsem jim v červnu roku 2021 formou krátké ankety dala několik otázek, týkajících se jejich zážitků ve škole.

Zde si můžete přečíst shrnutí z jejich odpovědi a celkových dojmu:

Většina z nich si ze slavnosti nevídce užila Vánoční jarmark, Středověkou slavnost, Olympiádu ale i Svatojánskou slavnost. Naší první devátáci nejvíce vzpomínají na 7. a 8. třídu, kdy si to spolu, jak říkají, nejvíce užívali. Na otázku: Jaký by měl být ideální učitel?, odpovídala většina tak, že by měl být chápavý a přesto budit respekt, umět naslouchat a řešit věci v klidu. Když by se z devátků měli stát učitelé, tak by rádi učili angličtinu, matematiku, přirodopis, výtvarnou výchovu, ale i dějepis.

Až budou z našich devátků dospělci, přáli by si pracovat např. jako architekt, učitel, pečovatel o zvířata...

Všichni se do průzkumu rádi zapojili. Přejí jim krásnou cestu za jejich sny.

Vlaštovky od druháčků
Poprosila jsem druháčky, aby přispěli do tohoto vydání Studentské Papírové vlaštovky, a oni mi s radostí pomohli.

Nápad na velký obraz
Vlaštovkami s nadšením a šítotřením příjali. Nic neodkládali a hned se pustili do umělecké práce. S velkou péčí a elánem vytvořili krásné společné dílo, kde najdeme vlaštovky v letu, hnízdečka, malá vlaštovátky, spoustu hmyzu a nádherných stromů.

Druháčci tak zařídili barevnou výzdobu této Studentské Papírové vlaštovky.

Fotografií výsledného díla najdete na poslední straně tohoto vydání.

Velké díky patří také paní učitelce Michaelae Řimnáčové, která si celý náramný, výtvarný let vzdala pod ochrannou křídla.

Rozhovor se žákyní, která navštěvovala budovu naší školy. ... Vlastivoce se v té době nikomu ani nesnilo. Ani jí, jedné z budoucích zakladatelek...

Budova naší školy je užíváná jako škola již dlouhá desetiletí. Její absolventi mohou být dnes již našimi prarodiči. Rozhovor s jednou úzasnou dámaou, Dášou Kuncovou vám alespoň trochu přibliží, jaké to tu kdysi bylo...

V jakých letech jste školu navštěvovali?

Do první a druhé třídy jsem chodila jinam a v roce 1971 jsem nastoupila do této školy, která v té době byla školou jen pro první stupeň.

Jak v té době škola vypadala, bylo něco jinak?

Budova je stále stejná, jen jídelna byla v tehdejší družině a za školou nebyla zahrada.

Dělaly se taky nějaké slavnosti a jaké?

V první třídě jsme měli pěvecký a tanecní kroužek, se kterým se vystupovalo. Místo slavností jsme měli tréninkové poplachy, při kterých jsme trénovali, co dělat, kdyby byla válka...

Jaká vzpomínka se vám vybaví jako první?

V paměti mi utkvěla paní učitelka Alena Sokolová a díky ní jsem se v páté třídě hodně učila, abych ji udělala radost. Jaký byl pan ředitel a jak se jmenoval? Můj pan ředitel uměl moc hezký hrát na housle a jmenoval se Tydlitář.

Vídáte některé spolužáky i dnes?

Moje kamarádka bydlí v K. Varech-Tašovických jako já a vydáme se, ale s ostatními spolužáky jsem se naposled viděla v roce 1992.

Kam jste chodili se školou na procházky?

Chodili jsme na třešňovku jako vy, říkali jsme tomu místu „černý les“. Chodili jsme tam každý den. Měli jsme výbornou paní družinářku, která nás učila ruční práce a spoustu věcí. Přivedla mě k lásce k ručním pracím, které mám ráda dodnes. Děkuji za rozhovor.

Jak si složit hvězdičku z průsvitku?

Na výrobu budeme potřebovat - lepidlo, papírový průsvit, nůžky.

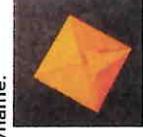
- 1 Dva čtvercové průsvitné papíry různých barev rozstříhneme na čtvrtiny (vznikne nám 8 malých čtverců)

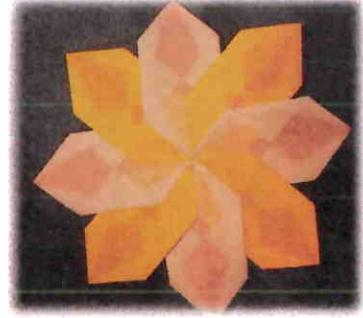
- 2 Potom všechny vzniklé čtverčinky přeložíme na čtvrtky.

- 3 Ohneme rohy do středu, a poté opět narovnáme.

- 4 Ke dvěma protějším rohům ohneme průsvitný papír do půlků ohybů, který jsme před tím udělali.

- 5 Potom ohneme všechny strany dovnitř ke vzniklému ohybu.

- 6 Dva protější rohy ohneme do středu, aby se špičkami lehce dotýkaly.

Vlaštovičky od druháčků....

.... a takhle společné dílo vznikalo...

